

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/17/2017
Identifikačné číslo spisu:	3212010145
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3212010145.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci obvineného Q. U. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 1T/56/2012, na neverejnom zasadnutí dňa 30. mája 2017 v Bratislave, o dovolaní obvineného Q. U. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 4. marca 2016, sp. zn. 23To/85/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Q. U. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou z 5. marca 2015, č. k. 1T/56/2012-248 bol Q. U. uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 3. júla 2010 v čase o 20,43 hod. riadil osobné motorové vozidlo značky BMW X6, EČ: C., ktorého majiteľom je firma Z. spol. s r. o., R.. XXX/XX, C., po ceste č. I/50 v Bánovciach nad Bebravou v smere do Trenčína, pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu Bánovce nad Bebravou, kedy mu bola uložená bloková pokuta vo výške 20,- Eur za prekročenie rýchlosti v obci o 12 km/h, hoci mal rozhodnutím o priestupku vydaného Okresným dopravným inšpektorátom C. č. B. zo dňa 8. februára 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 5. marca 2010 a vykonateľnosť dňa 22. marca 2010, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 6 mesiacov.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil tiež trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 30 (tridsať) mesiacov.

O odvolaní obvineného Q. U. proti vyššie uvedenému rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 4. januára 2016, sp. zn. 23To/85/2015 rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. por. jeho odvolanie zamietol, pretože nie je dôvodné. Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne bolo obvinenému doručené dňa 15. februára 2016, obhajcovi dňa 16. februára 2016.

Proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne podal 1. apríla 2016 na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou, prostredníctvom zvoleného obhajcu, obvinený Q. U., dovolanie.

Ako právne dôvody dovolania označil obvinený Q. U. dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c) a i) Tr. por..

Dovolanie obvinený Q. U. odôvodnil tým, že v konaní pred súdom, prostredníctvom zvoleného obhajcu navrhol dokazovanie výsluchom svedkov - Z. U. a Y. U., a to najmä k zisteniu, či boli splnené podmienky náhradného doručenia rozhodnutia o priestupku vydaného Okresným dopravným inšpektorátom v C. č. B. z 8. februára 2010, ktorú skutočnosť, podľa obvineného, bolo potrebné skúmať ako predbežnú otázku, pričom súd odmietol vypočuť uvedené svedkyne. Uvedenou skutočnosťou obvinený odôvodňuje dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., k nemu obvinený poukázal na to, že súdy nesprávne posúdili skutok ako trestný čin. Jeho správanie a konanie nenapĺňa znaky skutkovej podstaty žiadneho trestného činu, nakoľko rozhodnutie o priestupku, ktorým mal byť obvinenému uložený trest zákazu činnosti nenadobudlo právoplatnosť a ani vykonateľnosť, keďže 11. mája 2010 mu bolo rozhodnutie doručené a podal proti nemu v lehote 15 dní, odvolanie. Na doručenie rozhodnutie bola použitá tzv. fikcia doručenia, teda náhradné doručenie a takýto spôsob doručenia nemôže byť použitý na vyvodenie trestnej zodpovednosti. Poukázal tiež na to, že dňa 11. mája 2010 si bol vyhotoviť fotokópiu priestupkového spisu, pričom zo spisu nevyplývalo, že by toto rozhodnutie nadobudlo už právoplatnosť a ani vykonateľnosť, nakoľko v priestupkovom spise sa nenachádzalo vyznačenie právoplatnosti. Nemohol preto vedieť, že rozhodnutie spätne nadobudlo právoplatnosť a preto nemal žiadny dôvod na to, aby nemohol riadiť osobné motorové vozidlo. Keby aj mal vedomosť o výroku rozhodnutia o zákaze činnosti, takáto vedomosť sama o sebe nestačí na záver o jeho úmysle zmariť účel tohto trestu. Navyiac právoplatnosť uznesenia bola vyznačená dodatočne. K úradnému záznamu, ktorý bol napísaný npor. V. D. (č. 1. 31 spisu) uviedol, že tento úradný záznam, obsahom ktorého je konštatovanie, že dňa 28. júna 2010 mu bolo oznámené, že rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, nemá žiadnu výpovednú hodnotu, nakoľko do takéhoto úradného záznamu sa môže prakticky uviesť čokoľvek a jeho správnosť a pravdivosť nie je možné žiadnym spôsobom overiť. Oba súdy sa teda žiadnym spôsobom nezaoberali tým, či boli splnené podmienky na náhradné doručenie rozhodnutia o priestupku vydaným Okresným dopravným inšpektorátom v C. č. B. zo dňa 8. februára 2010.

Obvinený preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vydal rozsudok, ktorým vysloví, že právoplatným uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/85/2015 zo 4. januára 2016, bol z dôvodov podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) a i) Tr. por. bol porušený zákon v ustanovení § 2 ods. 2 Tr. por. a konaním, ktoré mu predchádzalo aj v ustanovení § 2 ods. 10, ods. 12, ods. 14 Tr. por. a § 34 ods. 1 Tr. por. v neprospech obvineného Q. U., zruší napadnuté rozhodnutie, rozsudok Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou zo 4. marca 2015, sp. zn. 1T/56/2012, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky prikázal Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného poukázala na zákonnosť a dôvodnosť rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa §

382 písm. c) Tr. por. na neverejnom zasadnutí rozhodol o tom, že dovolanie odmieta z dôvodu absencie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c) a i) Tr. por..

Obvinený sa k vyjadreniu prokurátorky nevyjadril.

Pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1 a 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, umožňuje oprávneným osobám namietat' zásadné porušenie procesnoprávných a hmotnoprávných ustanovení v rozhodnutiach sudov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až písm. n) Tr. por.. Obvinený svoje dovolanie založil na naplnení dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) a i) Tr. por.

Obvineným namietaný a podľa jeho názoru naplnený dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. vidí v odmietnutí jeho návrhu na doplnenie dokazovania (výsluch svedkov Z. U. a Y. U. na preukázanie splnenia podmienok na náhradné doručovanie rozhodnutia o priestupku vydaným Okresným dopravným inšpektorátom v C. č. B. zo dňa 8. februára 2010).

V zmysle § 272 ods. 3 Tr. por. súd odmietne vykonať dôkaz, ktorý sa týka okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie alebo okolnosti, ktorú možno zistiť inými už skôr navrhnutými dôkazmi. Súd teda nemá povinnosť vykonávať všetky stranami navrhnuté dôkazy a v prípade, ak takéto návrhy na vykonanie dokazovania považuje za nadbytočné, resp. nemajúce vzťah k prerokovanej veci môže v súlade so zákonom ich vykonanie odmietnuť. V danom prípade sa Okresný súd Bánovce nad Bebravou vysporiadal s návrhom obvineného na doplnenie dokazovania a odmietnutie vykonať navrhnuté dôkazy náležite v odôvodnení rozsudku zdôvodnil. Takýto postup súdu nemožno považovať za porušenie práva obvineného na obhajobu.

K uvedenému je potrebné uviesť, že ak by záver orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkovým stavom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (R č. 7/2011).

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. z jeho dikcie vyplýva, že vo vzťahu k zistenému skutku je možné dovolaním namietat' výlučne právne chyby v tom zmysle, že zistený skutok bol nesprávne právne kvalifikovaný. Popri chybách, ktoré sa týkajú právneho posúdenie skutku možno v rámci tohto dovolacieho dôvodu vytýkať tiež iné nesprávne hmotnoprávne posúdenie. Rozumie sa ním zhodnotenie otázky, ktorá nespočíva priamo v právnej kvalifikácii skutku, ale v právnom posúdení inej skutkovej okolnosti majúcej význam z hľadiska hmotného práva. Uvedený dovolací dôvod vylučuje ale námietky skutkové, čo znamená, že dovolací súd nie je oprávnený skúmať a hodnotiť správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu, preverovať dostatočnosť vykonaného dokazovania a tiež správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov. Skutkový stav je v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok samotný alebo iná okolnosť boli správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Revízia skutkových zistení podľa tohto dovolacieho dôvodu je v dovolacom konaní vylúčená.

Preto k skutočnostiam, ktoré podľa obvineného napĺňajú dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., dovolací súd uvádza nasledovné:

Trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. je spáchaný tým, že páchatel' mári alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.

Keďže trestnoprávna ochrana je poskytovaná tým rozhodnutiam, ktoré sú vykonateľné, je povinnosťou súdu skúmať, či predmetné rozhodnutie, ktoré malo byť obvineným marené je vykonateľné, resp. právoplatné, čo je potrebné posúdiť v rámci predbežnej otázky podľa § 7 ods. 1 Tr. por., účinky vyriešenia ktorej ostávajú obmedzené len pre túto konkrétnu vec. Až po vyriešení otázky vykonateľnosti mareného rozhodnutia je potrebné skúmať, či obvinený o tejto skutočnosti vedel, alebo mohol vedieť, čo je významné pre otázku zavinenia.

V predmetnej veci sa preto mylne, tak okresný súd ako aj krajský súd, domnievali, že sú viazaní rozhodnutím správneho orgánu (rozhodnutím o priestupku vydaným Okresným dopravným inšpektorátom v C., č. B. zo dňa 8. februára 2010). V zmysle § 7 ods. 1 Tr. por. sú orgány činné v trestnom konaní a súdy takým rozhodnutím viazané, ak nejde o posúdenie viny obvineného. Otázku viny (za ktorú je potrebné považovať nie len každý znak trestného činu, ale aj každú jednotlivú podmienku potrebnú pre záver, či sa jedná o trestný čin alebo nie) si orgán trestného konania musí posúdiť samostatne aj v prípade, že tu je právoplatné rozhodnutie príslušného orgánu. V takom prípade je právoplatné rozhodnutie príslušného orgánu dôkazom, s ktorým sa súd musí vysporiadať.

Zo spisového materiálu vyplýva, že rozhodnutie o priestupku vydané Okresným dopravným inšpektorátom v C., č. B. zo dňa 8. februára 2010 bolo obvinenému doručované do vlastných rúk a doručené dňa 18. februára 2010 tzv. fikciou doručenia (pri zachovaní postupu v zmysle § 24 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) - neúspešný pokus s výzvou o opakované doručenie: 12. február 2010, opakované doručenie a deň uloženia zásielky: 15. február 2010, následne zásielka vrátená ako „neprevzatá v odbernej lehote“). Doručovanie bolo vykonávané na adrese, ktorú mal správny orgán k dispozícii ako adresu, na ktorej sa obvinený zdržiava, pričom v správnom konaní nebolo preukázané, že v čase uloženia zásielky na pošte sa obvinený zdržiaval na inej adrese. Dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že dôkazné bremeno preukázať, že adresát sa v čase doručovania v mieste doručovania nezdržiaval, znáša adresát a nie správny orgán.

Nakoľko právoplatnosť a následne aj vykonateľnosť rozhodnutia nastala po tzv. fikcii doručenia predmetného rozhodnutia obvinenému, bolo potrebné si v trestnom konaní posúdiť v rámci predbežnou otázkou posudzovanej vykonateľnosti mareného rozhodnutia, či skutočnosti, na ktorých Okresný dopravný inšpektorát v Partizánskom založil záver o fikcii doručenia, zodpovedajú zákonným podmienkam podľa § 24 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

Podľa § 24 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Z uvedeného vyplýva, že splnením predpokladov, a to zdržiavania sa obvineného v mieste doručenia a dodržania postupu pri doručovaní zásielky, fikcia doručenia zodpovedá správnym poriadkom predpísaným pravidlám pre doručovanie.

Doručovanie rozhodnutia o postihu za priestupok za splnenia podmienok ustanovených v ustanovení §

24 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) je riadne a zákonné doručenie správneho rozhodnutia. (R č. 18/2012)

Možno preto vysloviť záver, že tzv. fikcia doručenia rozhodnutia o priestupku, ktorú obvinený namietal, je v súlade s § 24 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), čo znamená, že rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť dňa 22. marca 2010, ako je to uvedené aj v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou.

Ako už bolo vyššie spomenuté, dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho ustálili prvostupňový a druhostupňový súd, čo v danej veci znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku prvostupňového súdu, a preto nemôže skúmať či obvinený o zákaze činnosti viesť motorové vozidlá vedel alebo mohol vedieť. Skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., zo spáchania ktorého bol obvinený uznaný vinným.

Preto napriek zisteniu pochybenia súdov, ktoré sa cítili byť viazané rozhodnutím správneho orgánu o priestupku, nemožno konštatovať naplnenie dovolacieho dôvodu (§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.), nakoľko uvedené pochybenie zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného (§ 371 ods. 5 Tr. por.).

Sumarizujúc uvedené Najvyšší súd konštatuje, že obvineným namietané skutočnosti nenaplnili ním označené dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) a i) Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.